

hvor der er et Mellemvarende mellem tvende Amtsraadsstredse, ere saa forsvindende og alle Vedkommende derhos i dem saa vel repræsenterede, at der ikke kan skee Uret, saa er det derimod min Overbevisning, at der vil skee Uret og Uforstand i saa godt som ethvert Tilfælde, hvor man vil nedbryde, hvad der er opbygget ved fælles Kræfter, fordi der ubetinget er de samme identiske Interesser tilstede, som f. Ex. at faae de Syge saa godt pleiede som muligt og Sygehusene saa nær som muligt, og at Uretten derhos nærmest vil komme til at gaae udover Kjøbstæderne, fordi de paagældende Indretninger med saa Undtagelser ligge i Kjøbstæderne, der danne det naturlige Centrum for de forffjellige Landdistricter, og væsentligt ere byggede for Penge, der ere tilveiebragte i de tilgrændsende Landdistricter og til Fyldestgjærelse af disses Behov. Dette maa i Reglen søges fyldestgjort i Kjøbstaden, hvorhen alle Veie føre, og hvorhen alle Grænder fra Landdistrictet gaae, og det vil kun daarligheds tilfredsstilles, naar man smider sliige Indretninger ud paa et eller andet Sted i selve Landdistrictet. Jeg har følt mig saa meget mere opfordret til at tale om dette, som man her ikke gaaer ud paa i Grundlovens Land at sammensmelte Kjøbstæder og Land i et saa stort Fællesskab som muligt, men netop paa at stille dem ad. Dette ligger til Grund for begge de forelagte kommunale Lovudkast, og det naaer sin yderste Spids i den Sætning, at intetsomhelst nyt Fællesskab kan stiftes, og at det gamle Fællesskab skal ophæves, jeg havde nær sagt, hvad enten det saa skeer med Rette eller med Urette.

Larsen: Der findes blandt Ændringsforslagene et Forslag af 7 ærede Medlemmer foruden mig selv, stillet til § 50. Det gaaer, som det vil sees, ud paa, at, saafremt den i Paragraphen omhandlede Fordeling mellem Sognecommunerne af en vis Deel af Bidraget til Amtsrepartitionssonden efter Hartkorn og Folkemængde skulde give et Resultat, om hvilket Amtsraadet maatte erkende, at det var ubilligt, og at enkelte eller flere af de vedkommende Communer bleve i høj Grad prægraverede derved, der da efter Forslag af Amtsraadet skulde kunne skee en Omfordeling med Indenrigsmini-

sterens Samtykke. Det forekommer mig, at et saadant Correctiv ved Siden af et Fordelingsgrundlag som Hartkorn, hvilket i Aarenes Lob er undergaaet ikke ringe Forandringer, og Folkemængde, saaledes som den var for flere Aar tilbage, ikke blot er ønskeligt, men i høj Grad nødvendigt. Der findes imidlertid under Nr. 59 et andet Forslag af 8 ærede Medlemmer til samme Paragraph, der gaaer ud paa at indsatte Amtsraadets Skjøn som enebestemmende i saa Henseende. Jeg vil langt foretrække dette Ændringsforslag og har heller ikke deeltaget i at stille det andet Ændringsforslag, for at dette skulde concurrere med det af de andre Herrer stillede Forslag. Jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale vort Forslag for det Tilfælde, at det af de andre ærede Medlemmer stillede Forslag skulde blive forkastet.

Indenrigsministeren: Det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) begyndte med at sige, at jeg havde erklæret mig enig i de af ham i Forening med endeel andre Medlemmer stillede Ændringsforslag paa en enkelt Undtagelse nær. For at forebygge Misforstaaelse maa jeg dog bede erindret, at jeg paa eet Punkt idetmindste foruden det, som det ærede Medlem fremhævede, ikke erklærede mig enig i disse Ændringsforslag. Jeg sigter her til Forslaget under Nr. 50 til § 49. Jeg udtalte med Hensyn til dette Forslag kun, at jeg ikke kunde have nogen Betænkelighed ved, at det fandtes i Loven, naar jeg var vis paa, at det blev mig, der kom til at bringe det i Anvendelse, men at jeg ellers vilde være meget betænkelig ved det. Jeg troer, at det i en Indenrigsministers Haand, som ikke lagde den store Vægt paa Sammensmeltningen, som jeg gjør, let kunde føre til, at Sammensmeltningen af de forffjellige Districter i Amtsraadsstredsen blev Undtagelsen og Bevarelsen af de særskilte Districter Reglen. Jeg maa altsaa ønske, at idetmindste heller ikke dette Ændringsforslag bliver vedtaget. — Min Bemærkning til Forslaget under Nr. 43, at der dog kunde være en Realitet skjult under den Forandring, at Meddelelserne ikke blot skulle „tilstilles Udgiverne af Aviserne“, men skulle „indrykkes“ deri, troer jeg er begrundet. Det kunde man skee endogsaa forstaaes saaledes, at